

BİR HAC SEFERİ

Sümevra Çelik
Ankara Keçiören Kur'an Kursu Öğreticisi

Kabına sığmayan bir yürek, gönlümde uçuşan kelebekler, ilerlememeye ant içmiş saatlerle başladı bu kutlu yolculuğum. Ağustos ayı gibi sıcacık niyetlerle düştük yollara. Kafiledeki çoğu insan gibi rüyalarım da hacca gidiyordum ve artık bir dakika bile bekleyemiyordum. Belki de herkesten saatlerce önce havaalanına gelmem o yüzdendi.

Medine'ye varacaktık önce. Uçağın koltuğunu elimle itip daha hızlı gitmesini istememde şaşılacak ne vardı ki? Akşam vakti mi yatsı vakti mi göreceğim Mescid-i Nebevi'yi soruları kafamdayken, sonunda ulaştık Medine'ye.

Medeniyetin zirvesindeyim... Az ilerisi Cennetü'l-Baki, hemen önümde Ravza... Medine vedalaşılacak bir şehir değil, "Elveda!" deyip ayrılamam Rasulüllah'tan... Bilakis görüşmek üzere selamıyla çıktım manevi huzurundan. Her şey başladı artık, - sil hatalarını, kusurlarını, tövbe et günahlarından- kavliyle anlaştım kendimle ihrama girdiğim Zülhuleyfe'de.

Hicret yolundan Rasulüllah (s.a.s.) ve ashabı gibi hac için Mekke'ye gidiyoruz. Otobüsümüz sanki dünyanın en yavaş aracı. On yıldır bu seferi bekleyenleri bilmiyor mu? Ne kadar yavaş böyle? Neden çabucak kavuşturmuyor bizi Kâbe'ye? Ve artık Ümmü'l-Kura'dayız, Mekke'deyiz.

Ömrümüzü imar etmek için umre yapmaya gidiyoruz Harem-i Şerif'e. Teyzelerimin, amcalarımın gözlerindeki yaş, yüreklerinin kuş gibi çarpması, dillerindeki yakarışlar seyrine doyamadığım manzaralar. Kafilemiz Mescid-i Haram'a girerken sıkı sıkıya tuttuğu kolumu bırakıyor Fatma Teyze'm Kâbe'yi görünce. O an zaman ve mekân duruyor benim için. Beni bağlayan her bağımdan kurtulmak istiyorum, tüm bağılılığım Rabbime olsun diye. Her şeyi unutuyorum. Bitmesin bu an. Can Kâbe karşımda, gözyaşlarım yanaklarımda sadece ağlıyorum. Her renkten kardeşlerimle tavafa girince "Rabbim, Müslümanları aziz eyle!" diyorum. Tek dua bu dilimde... Cinsini bilmediğim kırlangıç dediğim kuşlarla tavaflarım oluyor Kâbe'de. Mekke'de yağmurla sıırıslıklam da oluyorum, tavafta rahmetten de nasipleniyorum, onlarca kardeşimle de tanışıyorum: Çeçenistan'dan, Mısır'dan, Suriye'den, Özbekistan'dan, Pakistan'dan, Afganistan'dan ve en çok da Gazze'den, Filistin'den... Mescid-i Aksa'yı görememiş Mescid-i Haram'a yolunu düşüren Haifa Hoca gibi güzel insanlar da giriyor bu kutlu seferde dünyama. Bir gün cumayı Mescid-i Aksa'da kılmak üzere sözleşiyoruz ve o günü gözlüyoruz. Kafilemiz heyecanla Arafat'ı bekliyor. Her türlü hazırlık telaşındayız. Yurdumuzun âdetiymiş, Arafat'a çıkmadan kınalanırmış hacılar. Hayıflanıyorum, "Niye habersizim bu güzelliklerimizden?" diye. Kulluğumuzun nişanı olsun diye tekbirlerle kınalar yaktığımız ellerimiz, hac niyeti ile kalkıyor semaya. Allah'ım hayatım boyunca hiçbir niyetim böyle olmadı. Ne kadar çabuk başlayıp bitiriyordum tüm niyetlerimi. O kadar

sevdim ki bu niyeti Arafat'a kadar sürekli onu tekrar ettim, hiç bitmesin istiyordum. "Niyet ettim hacca..." diyor gerisini bir türlü tamamlayamıyordum.

"Lebbeyk"lerle Arafat'a ulaşınca yılların hasreti dineceğine artıyordu. Otları, kuşları, ağaçları, taşları, kumları her şeyi ile Arafat'ta idim ama hâlâ içimde devasa bir özlem vardı. Asker dönüşü yavrusunu kucaklayan ve hiç bırakmak istemeyen bir anne gibi sürekli bağırma basmak, sarılmak koklamak istiyordum Arafat'ı. "Hac, Arafat'tır." buyurması böyle bir şey mi idi Rasulüallah'ın. Vakfe ile başladı hayatımın yeni dönemi. Rabb'im yok say öncekileri, başıyla hadsizliklerimi, hakikat duruşu ver bana, tüm yönelmelerimizi rızana uygun eyle... Hacı olmuştum, hacı olmuştuk. Bu nasıl bir sevinçti, nasıl bir coşkuydu. Vallahi anlatamam! Çadırımızda herkes birbirini tebrik edip kucaklıyor. İşte bu muhteşem manzara bizi dünyada da ahirette de kurtaracak olmalı.

...

Ayrılık ne demek? Neden ayrılıyorum? Mesafeler ayrılık mıdır? Bu soruların muhatabı ben değilim, gözümden uzak olabilir Haremeyn, gönlümden asla. Gelirken peşimden ağlayan çocuklarıma rağmen koşa koşa, sevinçle, hamdlerle gelmişim. Peki, şimdi hiç tanımadığım bu insanlardan ayrılırken ne diye bu kadar üzülüyor; hüngür hüngür ağlıyordum. Bir şey olsa beni burada bıraksalar unutsalar, diyordum. Neden yüreğim sıkışıyor, hasret şimdiden her tarafımı kuşatıyordu? Hacca gitmek, hacı olmak, hacı ölmek... Bu şiarları alıyorum heybeme. Bitince başlayan bir ibadet hac, bir duruş, bir yöneliş. Bu hac, seferi bitmedi bitemezdi benim için. Her şeye şimdi başlıyorum, şimdi yeniden yöneliyorum özümü döndüğüm Kâbe'ye. Sözümü döndüğüm Mekke'ye...

Bunu benden kabul et, bana kolaylaştır Allah'ım!